

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 22.04.2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **P. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.** z dnia 07.12.2012 r. znak (...)

w przedmiocie zasiłku chorobowego

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 07.12.2012 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy P. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01.11.2012 r. do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. W. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 07.12.2012 r. odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego od dnia 01.11.2012 r. do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że strona pozwana odmówiła mu prawa do zasiłku chorobowego, gdyż przyjęła, że wnioskodawca przebywał na zwolnieniach lekarskich od dnia 04.04.2011 r. do dnia 30.09.2011 r. przez łącznie 179 dni, a następnie od dnia 01.10.2011 r. do dnia 30.09.2012 r. korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia i w tym czasie nie odzyskał zdolności do pracy. Ponowna niezdolność do pracy wnioskodawcy przypadła bezpośrednio po urlopie dla poratowania zdrowia. Zdaniem strony pozwanej, jest to sama jednostka chorobowa, co przed urlopem, a zatem okres zasiłkowy upłynął w dniu 03.10.2012 r. Stanowisko to, jest zdaniem wnioskodawcy nieuzasadnione. P. W. wskazał, że w dniu 24.11.2011 r. uległ wypadkowi przy pracy. Leczenie i rehabilitacja przez okres półroczny okazały się niewystarczające, dlatego wystąpił do pracodawcy o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie Karty Nauczyciela. Urlop ten został mu udzielony na okres od 01.10.2011 r. do 30.09.2012 r. Przed powrotem do pracy wnioskodawca otrzymał skierowanie do lekarza medycyny pracy o dopuszczeniu do pracy po nieobecności trwającej dłużej niż 30 dni. Lekarz medycyny pracy wyraził zgodę na podjęcie przez P. W. pracy od 01.10.2012 r. Pracy tej jednak wnioskodawca nie podjął, ponieważ otrzymał kolejne zwolnienie lekarskie od lekarza psychiatrii na okres od 01.10.2012 r. do 09.12.2012 r. Okres ten, zdaniem wnioskodawcy, nie może być zaliczony do okresu nieobecności związanego z leczeniem skutków wypadku przy pracy ani połączony z urlopem dla poratowania zdrowia, ponieważ dopuszczono go do pracy od dnia 01.10.2012 r. Okres niezdolności do pracy od 01.10.2012 r. był spowodowany nową jednostką chorobową, a nie kontynuacją poprzedniej. W związku z powyższym wnioskodawca domagał się uchylania zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres wraz z ustawowymi odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł. W uzasadnieniu pisma strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wskazała, decyzja ZUS-u została wydana w oparciu o art. 8 i 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zgodnie z ww przepisami zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności pracy z powodu choroby, nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy powstała w związku z gruźlicą lub występuje w okresie ciąży, nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni. Z posiadanych przez stronę pozwaną informacji wynika, że wnioskodawca miał orzeczoną niezdolność do pracy z powodu tej samej jednostki chorobowej w okresie od 04.04.2011 r. do 05.04.2011 r. i od 07.04.2011 r. do 30.09.2011 r., tj. łącznie przez 179 dni. Następnie przez okres od 01.10.2011 r. do 30.09.2012 r. wnioskodawca korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia. W tym okresie wnioskodawca nie odzyskał zdolności do pracy. Po wykorzystaniu urlopu dla poratowania zdrowia ponownie orzeczono o niezdolności do pracy wnioskodawcy od dnia 01.10.2012 r. do dnia 09.12.2012 r. W tej sytuacji wnioskodawca wykorzystał z dniem 03.10.2012 r. ustawowy okres zasiłkowy 182 dni. Ponieważ pracodawca wypłacił wnioskodawcy wynagrodzenie chorobowe za okres od 04.10.2012 r. do dnia 31.10.2012 r., strona pozwana odmówiła wypłaty wnioskodawcy za późniejszy okres.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. W. był zatrudniony w Zespole (...) w S. na stanowisku nauczyciela mianowanego od dnia 01.09.1990 r. W dniu 24.11.2010 r. wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał zerwania więzadła krzyżowego. W okresie od 04.04.2011 r. wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z wykonaną w dniu 08.04.2011 r. artroskopią, którą w dniu 09.06.2011 r. wykonano ponownie. Do dnia 30.09.2011 r. wnioskodawca wykorzystał 179 dni okresu zasiłkowego na jednostkę chorobową S83 i M23.

dowód: okoliczności bezsporne

W okresie od 01.10.2011 r. do 30.09.2012 r. wnioskodawca przebywał na urlopie dla poratowania zdrowia udzielonego mu na podstawie Karty Nauczyciela.

dowód: okoliczność bezsporna

W dniu 10.09.2012 r. wnioskodawca przeszedł badania u lekarza medycyny pracy E. P., która stwierdziła brak przeciwwskazań do wykonywania przez wnioskodawcę pracy i orzekła o zdolności wnioskodawcy do pracy na stanowisku nauczyciela.

dowód: zaświadczenie lekarskie k. 5

Wnioskodawca nie podjął pracy od dnia 01.10.2012 r. i przedstawił kolejne zwolnienie lekarskie wystawione na jednostkę chorobową F43.

dowód: wykaz okresów niezdolności do pracy akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01.11.2012 r. na podstawie art. 8 i 9 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Art. 8 ww ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie

dłużej niż przez 270 dni. Z kolei art. 9 ust. 1 i 2 ustawy nakazuje wliczenie do ww okresu, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wszystkich okresów nieprzerwanej niezdolności do pracy. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Z akt ubezpieczeniowych wynika, że niezdolność do pracy wnioskodawcy sprzed okresu skorzystania przez niego z urlopu dla poratowania zdrowia i po tym okresie spowodowana była różnymi jednostkami chorobowymi (przed - S83 i M23 i po - F43).

Sporną pozostawała kwestia, czy okres urlopu dla poratowania zdrowia, z którego wnioskodawca korzystał w okresie od 01.10.2011 r. do 30.09.2012 r. jest przerwą w okresie zasiłkowym czy też nie.

Zdaniem Sądu Rejonowego, stanowisko strony pozwanej, zaliczające ten okres do okresu niezdolności do pracy i do okresu zasiłkowego jest błędne.

Urlop dla poratowania zdrowia jest udzielany nauczycielom spełniającym warunki określone w art. 73 ustawy Karta Nauczyciela. Przepis ten stanowi, że nauczycielowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony, po przepracowaniu co najmniej 7 lat w szkole, dyrektor szkoły udziela urlopu dla poratowania zdrowia, w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo roku. Przyjmuje się w orzecznictwie, że urlop dla poratowania zdrowia jest szczególnym świadczeniem pracowniczym, zbliżonym do instytucji urlopu wypoczynkowego, przysługującym w ramach istniejącego indywidualnego stosunku pracy łączącego nauczyciela ze szkołą, a jego celem jest - przy zagwarantowaniu trwałości tego stosunku oraz możliwości korzystania przez pracownika z dotychczasowych uprawnień w zakresie wynagrodzenia i innych świadczeń pracowniczych, w tym socjalnych - zapewnienie nauczycielowi możliwości poddania się zalecanemu leczeniu dla odzyskania pełnej zdolności do pracy i kontynuowania zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.06.2012 r. w sprawie II PK 298/11, LEX nr 1265562). W przypadku korzystania przez nauczyciela z urlopu dla poratowania zdrowia przez cały rok kalendarzowy, nauczycielowi nie przysługuje prawo ubiegania się o udzielenie zaległego urlopu wypoczynkowego za ten rok. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 lutego 1988 r., III PZP 4/88, stwierdził, że urlop wypoczynkowy i urlop zdrowotny mają w rzeczywistości zbieżne cele, a mianowicie regenerację sił pracownika. Nie można z dwóch urlopów korzystać w tym samym czasie. Jeżeli pracownik przez cały rok kalendarzowy korzystał z urlopu zdrowotnego, to nie może za ten rok domagać się urlopu wypoczynkowego. Prawo do tego urlopu zostało bowiem skonsumowane przez wykorzystanie urlopu zdrowotnego. Z ustawowych upoważnień dla poszczególnych organów nie można wywodzić praw podmiotowych lub ich ograniczać. Błędne jest utożsamienie wynagrodzenia za urlop dla poratowania zdrowia nauczyciela z zasiłkiem chorobowym przyznawanym po trzydziestym trzecim dniu długotrwałego zwolnienia, który nie będąc wynagrodzeniem za pracę, nie podlega szczególnym uregulowaniom w zakresie wyznaczenia jego wysokości określonym w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Andrzej Barański, Komentarz do art.73 ustawy - Karta Nauczyciela).

Przedstawiona powyżej argumentacja nie pozwala na zaliczenie okresu urlopu dla poratowania zdrowia do okresu zasiłkowego. Nieuprawnionym było zatem zliczenie przez stronę pozwaną okresów niezdolności do pracy przed i po udzieleniu wnioskodawcy urlopu dla poratowania zdrowia do jednego okresu. Zwrócić należy także uwagę na fakt, że niezdolności do pracy w tych okresach zostały spowodowane różnymi jednostkami chorobowymi, a nadto że wnioskodawca uzyskał zaświadczenia lekarskiego o zdolności do pracy od 01.10.2012 r. Brak zatem podstaw zarówno faktycznych jak i prawnych do zliczania tych okresów niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego. Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie po wykorzystaniu urlopu dla poratowania zdrowia, okres zasiłkowy dla wnioskodawcy powinien rozpocząć bieg od początku.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należało, że brak było podstaw do odmowy przyznania wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01.12.2012 r. do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy, a tym samym zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienić, przyznając mu prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres.